

Sygn. akt: VU 516/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2014 r. w Legnicy

sprawy z wniosku L. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wypłatę odsetek i wyrównanie

na skutek odwołania L. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 19 kwietnia 2012 roku znak(...)

z dnia 15 marca 2013 roku znak (...)

oddala odwołania

Sygn. akt VU 516/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 kwietnia 2012 r. w sprawie (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił L. W. prawa do wypłaty odsetek od wyrównania emerytury przyznanej wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 13 marca 2012 r. sygn. akt VU 601/10. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że decyzją z dnia 17 grudnia 2011 r., na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 18 listopada 2011 r. dokonano przeliczenia emerytury należnej wnioskodawcy oraz wypłacono na jego rzecz wyrównanie za okres od 1 listopada 2011 r. do 31 grudnia 2011 r. w wysokości 14,88 zł. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wywodził, że skoro przeliczenie emerytury nastąpiło na podstawie nowego dowodu, to organ rentowy nie naruszył art. 85 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, a zatem L. W. nie przysługiwało prawo do wypłaty odsetek od wyrównania emerytury.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł L. W. domagając się wypłaty wyrównania emerytury wraz z należnymi odsetkami od dnia 11 listopada 2009 r. W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca argumentował, że decyzją z dnia 19 kwietnia 2012 r. stanowi korektę decyzji z dnia 21 lipca 2010 r., w której organ rentowy, w oparciu o dokumentację z okresu zatrudnienia w (...)oraz w Spółdzielni (...) w G. błędnie przeliczył wysokość należnej emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Decyzją z dnia 15 marca 2013 r. znak(...), wykonując wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt VU 601/10 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przeliczył wnioskodawcy emeryturę od

dnia 1 grudnia 2012 r. oraz przyznał wyrównanie za okres od 1 grudnia 2011 r. do 31 marca 2013 r. w wysokości 273,67 zł. Jednocześnie organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do wypłaty odsetek argumentując, iż decyzja z dnia 15 marca 2013 r. została wydana w terminie 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do jej wydania, tj. od doręczenia postanowienia Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 12 marca 2013 r. o sprostowaniu wyroku z dnia 13 marca 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wywodził dalej, że z uwagi na teść art. 116 ust. 5 ustawy emerytalnej brak było podstaw do zwrotu kosztów postępowania na rzecz wnioskodawcy, którego obciążał obowiązek dołączenia dokumentów stwierdzających wysokość wynagrodzenia przyjmowanych do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia. Odnośnie wniosku L. W. o uwzględnienie do ustalenia podstawy wymiaru emerytury wynagrodzenia za rok 1994 organ rentowy wyjaśnił, że kwota 85.290.000,00 zł nie została wykazana w legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy ani w zaświadczeniach pracodawcy o zatrudnieniu i wynagrodzeniu. Z tego względu stosownie do art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej, do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia za okres od 1 stycznia 1994 r. do 31 grudnia 1994 r. należało przyjąć wynagrodzenie minimalne.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł L. W. domagając uwzględnienia do podstawy wymiaru świadczenia wynagrodzenia za rok 1994 w kwocie 85.290.000,00 zł oraz zasądzenia wyrównania należnej emerytury wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2012 r. W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca argumentował, iż wniosek o uwzględnienie kwoty 85.290.000,00 zł do podstawy wymiaru świadczenia złożył w piśmie z dnia 20 stycznia 2011 r. kierowanym do organu rentowego. Dodatkowo, wraz z pismem z dnia 16 lutego 2012 r. przedłożył Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych zestawienie wynagrodzeń z okresu zatrudnienia w Spółdzielni(...) w G., z którego wynikało, że kwota 85.290.000,00 zł stanowiła podstawę składek na ubezpieczenie społeczne w roku 1994. Tymczasem, pomimo otrzymania wymienionych dowodów organ rentowy nie wydał decyzji załatwiającej wniosek z dnia 20 stycznia 2011 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Zarządzeniem z dnia 29 maja 2013 r. Sąd połączył sprawę prowadzoną pod sygnaturą VU 686/13 z odwołania L. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 15 marca 2013 r. do wspólnego rozpoznania ze sprawą VU 516/13 z odwołania wnioskodawcy od decyzji z dnia 19 kwietnia 2012 r. i prowadzenia pod sygnaturą VU 516/13.

Na rozprawie w dniu 19 czerwca 2013 r. L. W. sprecyzował odwołanie wniesione od decyzji z dnia 19 kwietnia 2012 r. oraz od decyzji z dnia 15 marca 2013 r. domagając się przeliczenia emerytury poprzez wliczenie do podstawy wymiaru wynagrodzenia jakie uzyskał w roku 1987 r. oraz wypłaty wyrównania emerytury za okres od stycznia 2011 r. do listopada 2011 r. wraz z należnymi odsetkami, a także wliczenia do podstawy wymiaru wynagrodzenia jakie uzyskał w roku 1994 r. oraz wypłaty wyrównania emerytury za okres od stycznia 2012 r. wraz z należnymi odsetkami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. W., urodzony w dniu(...)był zatrudniony:

- od 8 października 1963 r. do 30 kwietnia 1968 r. w Fabryce (...) we W., przy czym w okresie od 22 października 1963 r. do 14 października 1965 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową;
- od 2 maja 1968 r. do 7 kwietnia 1973 r. w (...)we W.;
- od 9 kwietnia 1973 r. do 22 listopada 1979 r. w (...) w G.;
- od 23 listopada 1979 r. do 28 lutego 1987 r. w (...) Spółdzielni (...) w G.;
- od 2 marca 1987 r. do 21 sierpnia 1995 r. w Spółdzielni (...) w G., gdzie w okresie od 14 września 1993 r. do 15 października 1993 r. oraz od 23 lutego 1995 r. do 21 sierpnia 1995 r. pobierał zasiłek chorobowy;
- od 22 sierpnia 1995 r. do 29 lutego 1996 r. w Spółdzielni (...) w G. w wymiarze 3/4 etatu, gdzie w okresie od 10 stycznia 1996 r. do 14 stycznia 1996 r. pobierał zasiłek chorobowy;

- od 15 kwietnia 1998 r. do 31 grudnia 1998 r. w Przedsiębiorstwie (...) wł. C. i M. R. wG., gdzie w okresie od 16 do 31 listopada 1998 r. przebywał na urlopie bezpłatnym, zaś w okresie 27 czerwca 1998 r. do 15 listopada 1998 r. pobierał zasiłek chorobowy;

- od 1 stycznia 2001 r. do 31 sierpnia 2002 r. w Spółdzielni (...) w G. w wymiarze 1/2 etatu;

Dowód: akta ZUS, t. I: świadectwo pracy z dnia 05.11.1982 r., k. 4; świadectwo pracy z dnia 25.11.1981 r., k. 5; świadectwo pracy z dnia 22.11.1979 r., k. 6; świadectwo pracy z 28.02.1978 r., k. 7; zaświadczenie Rp-7 z dnia 06.06.1995 r., k. 8; świadectwo z dnia 14.02.1997 r., k. 40; świadectwo pracy z dnia 31.12.1998 r., k. 185; zaświadczenie Inspektoratu w R. O/ ZUS w O., k. 186; zaświadczenie Biura Terenowego w G. O/ZUS w L. z dnia 02.10.2002 r., k. 93.

Wynagrodzenie wnioskodawcy w roku 1987 wyniosło 423.853,00 zł.

Na kwotę wynagrodzenia uzyskanego przez wnioskodawcę w okresie od 1 stycznia 1987 r. do 28 lutego 1987 r. przypadającym w okresie zatrudnienia L. W. w (...)Spółdzielni (...) w G. składało się wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 31.173,00 zł oraz premia w wysokości 20.860,00 zł.

Na kwotę wynagrodzenia uzyskanego przez wnioskodawcę w okresie od 1 marca 1987 r. do 31 grudnia 1987 r. przypadającym w okresie zatrudnienia L. W. w Spółdzielni (...) w G. składało się wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 371.820,00 zł.

Wynagrodzenie wnioskodawcy w roku 1994, przypadającym w okresie zatrudnienia w Spółdzielni (...) w G. wyniosło 25.800,00 zł (wynagrodzenie minimalne).

Dowód: opinie biegłego z zakresu ubezpieczeń społecznych z dnia 28 września 2013 r., k. 54-75.

Wyliczenie wskaźnika podstawy wymiaru:

rok	Wynagrodzenie uzyskane	Przeciętne wynagrodzenie w j.g.u.	Procentowy wskaźnik	Lp. lat	
10	20				
- 1	- 3 -	- 4 -	- 5 (3 : 4) -	- 6 -	- 7 -
1963	339	21 156	1,60		
1965	1 912	22 404	8,53		
1966	9 500	23 208	40,93		
1967	10 200	24 192	42,16		
1968	3 400 <u>22 157</u>	25 272	101,13		

	25 557				
1969	40 669	26 088	156,01		1
1970	47 166	26 820	175,86		2
1971	47 469	28 296	167,76		3
1972	47 137	30 108	156,56		4
1973	10 045 <u>28 600</u> 38 645	33 576	115,10		5
1974	43 700	38 220	114,34		
1975	50 700	46 956	107,97		
1976	52 800	51 372	102,78		
1977	66 133	55 152	119,91		6
1978	72 800	58 644	124,14		7
1979	67 893 <u>6 536</u> 74 429	63 924	116,43		8
1980	79 959	72 480	110,32		
1981	108 744	92 268	117,86		9
1982	178 398	139 572	127,82		10
1983	244 064	173 700	140,51		11
1984	271 740	202 056	134,49		12

1985	287 121	240 060	119,60		13
1986	306 921	289 140	106,15		
1987	52 033 <u>371 820</u> 423 853	350 208	121,03		14
1988	889 813	637 080	139,67		15
1989	3 753 802	2 481 096	151,30	1	16
1990	14 960 626	12 355 644	121,08	2	17
1991	27 454 200	21 240 000	129,26	3	18
1992	49 552 700	35 220 000	140,69	4	19
1993	76 560 000	47 940 000	159,70	5	20
1994	25 800 000	63 936 000	40,35	6	
1995	3 093,82	8 431,44	36,69	7	
1996	487,50	10 476,00	4,65	8	
1998	1 854,00	14 873,88	12,46	9	
2001	6 240,00	24 742,20	25,22		
2002	4 160,00	25 598,52	16,25		
	Razem(kol.6)- 796,18% ; 10 lat = 79,62% Razem (kol7) - 2734,78% :20 lat = 136,74%				

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu wyniósł 136,74 %.

Podstawa wymiaru emerytury obliczona w wyniku pomnożenia kwoty bazowej (2.578,26 zł) przez wskaźnik podstawy wymiaru (136,74 %) wyniosła 3.525,51 zł.

Wyliczenie wysokości emerytury od dnia 1 grudnia 2011 r.:

Wysokość emerytury obliczona przy uwzględnieniu okresów składkowych w wymiarze 401 miesięcy, okresów nieskładkowych w wymiarze 7 miesięcy oraz kwoty bazowej w wymiarze 2.578,26 zł wyniosła 2.164,71 zł.

Od dnia 1 marca 2010 r. ustalona powyżej kwota podlegała waloryzacji wskaźnikiem waloryzacyjnym wynoszącym 104,62%, zaś od dnia 1 marca 2011 r. wskaźnikiem waloryzacyjnym wynoszącym 103,1% i na dzień 1 grudnia 2011 r. wyniosła 2.334,93 zł.

Wyliczenie wysokości emerytury od dnia 1 lutego 2012 r.:

Wysokość emerytury obliczona przy uwzględnieniu okresów składkowych w wymiarze 405 miesięcy, okresów nieskładkowych w wymiarze 11 miesięcy oraz kwoty bazowej w wymiarze 2.578,26 zł wyniosła 2.188,33 zł.

Ustalona wysokość emerytury podlegała waloryzacji:

- od dnia 1 marca 2010 r. wskaźnikiem waloryzacyjnym wynoszącym 104 62%;
- od dnia 1 marca 2011 r. wskaźnikiem waloryzacyjnym wynoszącym 103,1%;
- od dnia 1 marca 2012 r. waloryzacja kwotowa wynosząca 71,00 zł;
- od dnia 1 marca 2013 r. wskaźnikiem waloryzacyjnym wynoszącym 103,1%.

Wysokość świadczenia na dzień 15 marca 2013 r. wyniosła 2.528,66 zł.

Wyliczenie wyrównania za okres od dnia 1 listopada 2011 r. do 31 marca 2013 r.:

Data zmian	01.12.2011	01.02.2012	01.03.2012	01.03.2013
Kwota po zmianie	2.334,93	2.360,40	2.431,40	2.528,66
Kwota przed zmianą	2.318,11	2.343,23	2.414,23	2.510,80
Różnica	16,82	17,17	17,17	17,86

Za okres od dnia 1 grudnia 2011 r. do dnia 31 marca 2013 r. wnioskodawcy przysługiwało wyrównanie emerytury w wysokości 274,71 zł:

- okres od 1 grudnia 2011 r. do 31 stycznia 2012 r. stanowił 2 miesiące \times 16,82 zł = 33,64 zł;
- okres od 1 lutego 2011 r. do 28 lutego 2013 r. stanowił 13 miesięcy \times 17,17 zł = 223,21 zł;
- okres od 1 marca 2013 r. do 31 marca 2013 r. stanowił 1 miesiąc \times 17,86 zł = 17,86 zł.

Dowód: opinie biegłego z zakresu ubezpieczeń społecznych z dnia 28 września 2013 r., k. 54-75.

Decyzją z dnia 25 sierpnia 1995 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał L. W. prawo do renty inwalidzkiej od dnia 22 sierpnia 1995 r. Do ustalenia wysokości świadczenia uwzględniono 31 lat i 3 miesiące okresów składkowych, 6 miesięcy okresów nieskładkowych oraz podstawę wymiaru świadczenia, do wyliczenia której przyjęto dochód stanowiący podstawę wymiaru składek z 6 kolejnych lat kalendarzowych (1988-1993).

Dowód: akta ZUS, t. I: decyzja z dnia 25.08.1995 r., k. 27-28; zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, k. 8.

Decyzją z dnia 27 listopada 2009 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał L. W. prawo do emerytury od dnia 11 listopada 2009 r. Do ustalenia wysokości świadczenia uwzględniono 33 lata, 5 miesięcy i 21 dni okresów składkowych, 7 miesięcy i 4 dni okresów nieskładkowych oraz podstawę wymiaru obliczoną w wyniku pomnożenia kwoty bazowej (2.020,58 zł) przez wskaźnik podstawy wymiaru (78,37 %) wyliczony z 10 kolejnych lat kalendarzowych (1989-1998).

/okoliczności bezsporne/

W dniu 12 stycznia 2010 r. L. W. przedłożył organowi rentowemu kartę wynagrodzeń zawierającą wpisy za okres od marca do grudnia 1987 r. na łączną kwotę 371.820,00 zł oraz sporządzone przez Spółdzielnię (...) zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 8 stycznia 2010 r., z którego wynikało, iż w roku 1987 ubezpieczony uzyskał wynagrodzenie w wysokości 371.820,00 zł. W dniu 26 stycznia 2010 r. wnioskodawca przedłożył organowi rentowemu dokumentację osobową z okresu zatrudnienia w (...) w G..

Z uwagi na powyższe, decyzją z dnia 12 lutego 2010 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ustalił ponownie wysokość należnej emerytury oraz przyznał na rzecz wnioskodawcy wyrównanie za okres od 11 listopada 2009 r. do 28 lutego 2010 r. w kwocie 1110,08 zł.

Dowód: akta ZUS, t. II: zaświadczenie Rp-7, k. 55,57; dokumentacja osobowa, k. 69-93; decyzja z dnia 12.02.2010 r., k. 101.

W dniu 8 lutego 2010 r. L. W. przedłożył organowi rentowemu zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 3 lutego 2010 r. sporządzone przez Spółdzielnię (...), stwierdzające wysokość wynagrodzenia za lata 1979-1983 i 1984-1987, natomiast w dniu 1 marca 2010 r. - oświadczenie o wykonywaniu w (...) w G. dodatkowych czynności w okresie od 15 kwietnia 1977 r. do 22 listopada 1979 r., polegających na opracowywaniu dokumentacji dotyczącej wniosków z zakresu wynalazczości i racjonalizacji za wynagrodzeniem 1.000,00 zł miesięcznie.

W konsekwencji, decyzją z dnia 31 marca 2010 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ustalił ponownie wysokość emerytury należnej wnioskodawcy oraz przyznał na jego rzecz wyrównanie za okres od 1 listopada 2009 r. do 30 kwietnia 2010 r. w kwocie 180,28 zł.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł L. W. domagając się przeliczenia emerytury poprzez uwzględnienie do podstawy wymiaru świadczenia premii i dodatku za staż pracy, jakie wypłacono na jego rzecz w okresie zatrudnienia w (...) w G.. Odwołanie wnioskodawcy zostało zarejestrowane w repertorium sądowym pod sygnaturą VU 601/10.

Decyzją z dnia 1 czerwca 2010 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił wnioskodawcy prawa do przeliczenia emerytury, z uwagi na brak informacji o wysokości wypłaconych premii i dodatku za staż pracy. Odwołanie L. W. od powyższej decyzji zostało zarejestrowane w repertorium sądowym pod sygnaturą VU 795/10. Na podstawie zarządzenia z dnia 3 września 2010 r. sprawę tę połączono do wspólnego rozpoznania i prowadzenia ze sprawą o sygn. VU 601/10.

Dowód: akta ZUS, t. II: oświadczenie wnioskodawcy, k. 123-125; decyzja z dnia 31.03.2010 r., k. 135; decyzja z dnia 01.06.2010 r., 153; zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, k. 105-107.

W dniu 21 lipca 2010 r. organ rentowy, w oparciu o dane wynikające ze skorygowanego przez Spółdzielnię (...) zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 21 maja 2010 r., stwierdzającego wysokość wynagrodzenia za lata 1979-1983 i 1984-1987 wydał decyzję, w której ustalił wskaźnik wysokości podstawy na 134,75%. W załączniku do decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych podał, że do ustalenia podstawy wymiaru świadczenie nie uwzględnił:

- za rok 1981- kwoty wyrównania (8.200,00 zł) oraz nagrody (11.283,00 zł);
- za rok 1982 - rekompensat (41.821,00 zł), nagrody (1.000,00 zł) oraz wyrównania (15.110,00 zł);
- za rok 1983 - rekompensat (35.300,00) zł oraz wyrównania (6.563,00 zł);
- za rok 1985 - „eksportów” (3 000 zł);
- za rok 1986 - nagrody (47.321,00 zł) oraz wyrównania (13.625,00 zł);
- za rok 1987 - nagrody (21.204,00 zł).

Odwołanie L. W. od decyzji z dnia 21 lipca 2010 r. zostało zarejestrowane w repertorium sądowym pod sygnaturą VU 867/10. Zarządzeniem z dnia 8 marca 2011 r. sprawę tę połączono do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akt VU 601/10.

Dowód: akta ZUS, t. II: decyzja z dnia 21.07.2010 r., 173-175.

W toku postępowania sądowego prowadzonego pod sygn. akt VU 601/10 Spółdzielnia (...) przedłożyła kolejną, skorygowane zaświadczenie Rp-7 z dnia 19 lipca 2010 r., w którym stwierdzono wynagrodzenie za lata 1979-1983 i 1984-1987, natomiast w piśmie z dnia 12 stycznia 2011 r. poinformowała, że w zaświadczeniu Rp-7 z dnia 19 lipca 2010 r. nie doliczono wynagrodzenia za miesiąc luty 1987 r., w związku z czym wynagrodzenie za rok 1987 powinno wynosić 73.237,00 zł. Do pisma dołączono zaświadczenie Rp-7 z dnia 12 stycznia 2011 r., które doręczono również wnioskodawcy.

Pismem z dnia 20 stycznia 2011 r. L. W. zwrócił się do organu rentowego o przeliczenie emerytury w oparciu o treść zaświadczenia Rp-7 z dnia 12 stycznia 2011 r. Pismem z dnia 3 lutego 2011 r. organ rentowy zwrócił się do Sądu Okręgowego w Legnicy z prośbą o wypożyczenie akt, wskazując na konieczność załatwienia wniosku o przeliczenie emerytury. W odpowiedzi sąd poinformował, iż akta nie mogą być wypożyczone, ponieważ znajdują się u biegłego z zakresu ubezpieczeń społecznych celem sporządzenia opinii.

Pismem z dnia 28 listopada 2011 r. złożonym w toku postępowania prowadzonego pod sygn. akt VU 601/10 Spółdzielnia (...) poinformowała, że anuluje poprzednie błędne zaświadczenia Rp-7 i za lata 1979-1983 i 1984-1987 wydaje nowe zaświadczenie, z dnia 18 listopada 2011 r. Z uwagi na powyższe, na rozprawie w dniu 6 grudnia 2011 r. Sąd Okręgowy w Legnicy przekazał organowi rentowemu między innymi zaświadczenie Rp-7 z 18 listopada 2011 r. celem weryfikacji decyzji stanowiącej przedmiot rozpoznania w tej sprawie, bądź zlecenie kontroli u płatnika. W konsekwencji, decyzją z dnia 17 grudnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeliczył wnioskodawcy emeryturę w oparciu o wskaźnik wysokości podstawy wynoszący 135,36% od dnia 1 listopada 2011 r. oraz przyznał na rzecz ubezpieczonego wyrównanie za okres od 1 listopada 2011 r. do 31 grudnia 2011 r. w kwocie 14,88 zł. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia organ rentowy nie uwzględnił:

- za rok 1980 - nagrody (5.000,00 zł);
- za rok 1981- kwoty wyrównania (8.200,00 zł);
- za rok 1982 - rekompensat (41.821,00 zł), nagrody (1.000,00 zł) oraz wyrównania (6.545,00 zł);
- za rok 1983 - rekompensat (35.300,00) zł oraz wyrównania (1.200,00 zł);

- za rok 1985 - „eksportów” (3.000,00 zł);
- za rok 1986 - nagrody (47.321,00 zł) oraz wyrównania (13.700,00 zł);
- za rok 1987 - nagrody (21.204,00 zł).

Odwołanie L. W. od powyższej decyzji zostało zarejestrowane pod sygn. akt VU 9/12 oraz pod sygn. akt VU 49/12, które to sprawy zostały połączone ze sprawą o sygnaturze VU 601/10 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Dowód: akta ZUS, t. III: zaświadczenie Rp-7, k. 16-18, 32, 52-53; pismo z dnia 12.01.2011 r., k. 31; pismo z dnia 28.11.2011 r., k. 51; decyzja z dnia 17.12.2011 r., k. 57-58.

W toku postępowania sądowego prowadzonego pod sygn. akt VU 601/10 w piśmie z dnia 18 stycznia 2012 r. L. W. wniósł o przeliczenie świadczenia emerytalnego na podstawie zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z roku 1995, wydanych przez Spółdzielnię (...), (...) i Spółdzielnię (...) w G., (...) – C. i. M. R. – G. za okres zatrudnienia od 15 kwietnia 1998 r. do 31 grudnia 1998 r., Spółdzielnię (...) z okresu od 1 stycznia 2001 r. do 30 września 2002 r., legitymację ubezpieczeniową i inne przedłożone dokumenty, będące w posiadaniu organu rentowego wraz z należnymi odsetkami od dnia 11 listopada 2009 r. Wnioskodawca zarzucił ponadto, że w decyzji z dnia 17 grudnia 2011 r. nie uwzględniono kwoty stanowiącej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za rok 1994, wynoszącej 85.290.000,00 zł.

Dowód: akta ZUS, t. III: pismo procesowe wnioskodawcy, k 275-278, 296-299.

Decyzją z dnia 6 marca 2012 r., w wyniku przedłożenia przez L. W. świadectwa pracy za okres zatrudnienia od 15 kwietnia 1998 r. do 31 grudnia 1998 r. w firmie (...) – C. i. M. R. – G. organ rentowy przeliczył okres zatrudnienia wnioskodawcy, ustalając liczbę okresów składkowych w wymiarze 33 lat i 9 miesięcy oraz 11 miesięcy okresów nieskładkowych oraz przyznał wyrównanie za okres od 1 lutego 2012 r. do 31 marca 2012 r. w kwocie 50,24 zł.

Dowód: - akta ZUS, t. III: świadectwo pracy, k. 184-185; decyzja z dnia 06.03.2012 r., 192;

Wyrokiem z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie o sygn. VU 601/10 Sąd Okręgowy w Legnicy na skutek rozpoznania odwołań L. W. od decyzji z dnia 31 marca 2010 r., z dnia 1 czerwca 2010 r., z dnia 21 lipca 2010 r. i z dnia 17 grudnia 2011 r., zmienił decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 21 lipca 2010 r. i z dnia 17 grudnia 2011 r., w ten sposób, że od dnia 1 grudnia 2011 r. do podstawy wymiaru emerytury L. W. przyjął nieuwzględnione dotychczas kwoty:

- za rok 1980 - nagrody za produkcję rynkową (2.500,00 zł);
- za rok 1981- kwoty wyrównania wynagrodzenia za pracę (8.200,00 zł);
- za rok 1982 - rekompensat (41.310,00 zł) oraz wyrównania wynagrodzenia zasadniczego i dodatku stażowego (6.545,00 zł);
- za rok 1983 - rekompensat (14.520,00) zł oraz wyrównania dodatku funkcyjnego (1.200,00 zł);
- za rok 1986 - nagrody (47.321,00 zł) oraz wyrównania premii i dodatku stażowego w wysokości (13.700,00 zł).

W punkcie III wyroku Sąd Okręgowy w Legnicy oddalił odwołania wnioskodawcy w pozostałej części, natomiast w punkcie II orzeczenia przekazał organowi rentowemu do rozpoznania zawarte w pismach procesowych z dnia 18 stycznia 2012 r., 31 stycznia 2012 r. oraz z 16 grudnia 2011 r. roszczenia o odsetki od dnia 11 listopada 2009 r., zwrot kosztów postępowania i uwzględnienie w podstawie wymiaru emerytury wynagrodzenia za rok 1994 w kwocie wynoszącej 85.290.000,00 zł.

Wyrokiem z dnia 9 stycznia 2013 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w sprawie sygn. akt III AUa 657/12 oddalił apelację L. W. od wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie o sygn. VU 601/10.

Postanowieniem z dnia 12 marca 2013 r., sygn. akt VU 601/10 Sąd Okręgowego w Legnicy sprostował z urzędu błąd pisarski w punkcie II sentencji wyroku z dnia 13 marca 2012 r. poprzez zastąpienie określającej jedno z pism formułujących wnioski ubezpieczonego błędnej daty „16 grudnia 2011 r.”, poprawną datą „16 lutego 2012 r.”

/okoliczności bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie L. W. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. 2004 r., nr 39, poz. 353 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1)z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2)z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,

3)z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczony na zasadach określonych w art. 15, mnoży się przez kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia (ust. 2). Jak wynika natomiast z ust. 3 cytowanego przepisu, podstawa wymiaru emerytury lub renty, ustalona na zasadach określonych w ust. 1 i 2, podlega wszystkim waloryzacji przysługującym do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie tej podstawy.

Z treści art. 15 ust. 1 ustawy emerytalnej wynika zaś, że podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Zgodnie z art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Kwotę minimalnego wynagrodzenia przyjmuje się również za okresy, w których pracownik, pozostający w stosunku pracy, pobierał wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy oraz kwoty zasiłków (chorobowego, macierzyńskiego i opiekuńczego oraz świadczenia rehabilitacyjnego).

Jednocześnie wskazać należy, że przy ustalaniu podstawy wymiaru obowiązuje rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe. Zgodnie z § 21 ust. 1 tego rozporządzenia środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu,

przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Na gruncie niniejszej sprawy bezspornym było, iż w okresie od 23 listopada 1979 r. do 28 lutego 1987 r. L. W. był zatrudniony w (...) Spółdzielni (...) w G., natomiast w okresie od 2 marca 1987 r. do 21 sierpnia 1995 r. w Spółdzielni (...) w G.. Kwestią sporną pomiędzy stronami niniejszego postępowania było natomiast ustalenie wynagrodzenia, jakie wnioskodawca uzyskał w roku 1994 oraz w okresie od stycznia do listopada 1987 r.

W rozpoznawanej sprawie głównym dowodem, poza aktami ubezpieczeniowymi wnioskodawcy była opinia z dnia 28 września 2013 r., w której biegła z zakresu ubezpieczeń społecznych, na podstawie wskazanych przepisów prawnych oraz dokumentacji zawartej w aktach ubezpieczeniowych wnioskodawcy w postaci legitymacji ubezpieczeniowej, świadectw pracy, zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, list płac z okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w G., a także dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy VU 601/10, ustaliła wysokości wynagrodzenia osiąganego przez wnioskodawcę w spornych okresach.

Na wstępie należy wskazać, iż w treści opinii z dnia 28 września 2013 r. biegła z zakresu ubezpieczeń społecznych prawidłowo przyjęła, że w okresie zatrudnienia w Spółdzielni (...) w G. od 1 stycznia 1994 r. do 31 grudnia 1994 r. L. W. uzyskał wynagrodzenie minimalne w łącznej wysokości 25.800.000,00 zł.

Uwagę zwraca, iż w aktach ubezpieczeniowych nie znajdowało się zaświadczenie Rp-7 z dnia 12 czerwca 1995 r. potwierdzające, iż w roku 1994 L. W. osiągnął wynagrodzenie w wysokości 85.290.000,00 zł, a do którego wnioskodawca nawiązywał w piśmie z dnia 18 stycznia 2012 r. Jakkolwiek do wniosku o przyznanie prawa do renty z dnia 12 czerwca 1995 r. ubezpieczony przedłożył zaświadczenie Rp-7, to jednak dokument ten został sporządzony w dniu 6 czerwca 1995 r.

Co istotne, zgodnie art. 7 ust. 4 ustawy o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. nr 104, poz.450) obowiązującej w czasie, gdy ubezpieczony domagał się przyznania prawa do renty, dla wniosków zgłoszonych do 31 grudnia 1995 r. podstawę wymiaru emerytury lub renty stanowiła przeciętna kwota wynagrodzenia z kolejnych 6 lat kalendarzowych wybranych z ostatnich 15 lat kalendarzowych. Skoro zatem wniosek o rentę został złożony w dniu 12 czerwca 1995 r., to na zaświadczeniu Rp-7 powinny zostać wykazane tylko najkorzystniejsze wynagrodzenia z kolejnych 6 lat, co też uczynił zakład pracy podając wynagrodzenia wnioskodawcy za lata 1988-1993, z pominięciem wynagrodzenia za rok 1994. Co więcej, ujęcie w zaświadczeniu Rp-7 wynagrodzenia w kwocie 85.290.000,00 zł obniżyłoby wskaźnik podstawy wymiaru, gdyż jego kwota w stosunku do kwoty przeciętnego wynagrodzenia za ten rok, jest niższa od wykazanych na zaświadczeniu z 6 czerwca 1995 r.

W ocenie Sądu podstawy ustalenia wysokości wynagrodzenia wnioskodawcy w roku 1994 nie mogło stanowić odrębnie sporządzone zestawienie za okres zatrudnienia w Spółdzielni (...) w G., którego kserokopię wnioskodawca przedłożył w toku postępowania prowadzonego pod sygnaturą VU 601/10 wraz z pismem procesowym z dnia 16 lutego 2012 r. Przedmiotowy dokument nie stanowi bowiem środka dowodowego w rozumieniu § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe, jak również w rozumieniu § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń.

Dowodu w zakresie przyjęcia kwoty 85.290.000,00 zł w podstawie wymiaru świadczeń nie mógł stanowić również złożona w toku postępowania prowadzonego pod sygnaturą VU 601/10 kserokopia rozliczenia podatkowego „PIT-40” za 1994 r., w którym L. W. wykazywał dochód brutto w kwocie 87.123.400,00 zł. Jak wyjaśniła biegła z zakresu ubezpieczeń społecznych, zgodnie z art. 12 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 80, poz. 350 z póź. zm.) obowiązującej w spornym okresie, do przychodu wykazanego na rozliczeniu rocznym należało uwzględniać wszystkie składniki wynagrodzenia wypłacone pracownikowi z istniejącego stosunku pracy w danym roku. Powyższe nie oznaczało jednak, że dochód ten (w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1990 r. w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie

społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego) stanowił w całości podstawę wymiaru składek, a tym samym nie mógłby być przyjęty w wynagrodzeniu stanowiącym podstawę wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych. Dodać należy, że szczegółowe zasady ustalania wynagrodzeń stanowiących podstawę wymiaru świadczeń w spornym okresie regulowało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1985 r. (tekst jed. z 1989 r. Dz.U. nr 11, poz.63 ze zm.). Z § 6 tego rozporządzenia wynikało, że składniki wynagrodzeń pobierane w odstępach czasu dłuższych niż miesiąc, obliczano w stosunku miesięcznym i doliczano się do wynagrodzenia z tych miesięcy, za które wynagrodzenie to przysługiwało. Z uwagi na treść cytowanego przepisu, w przypadku wypłacenia wynagrodzenia lub jego składnika (np. 13- tych pensji) należnego za dany rok w roku następnym, świadczenie to należało doliczyć do roku, którego dotyczyło. W konsekwencji wykazany na rozliczeniu rocznym dochód za 1994 r. mógł zawierać składniki wynagrodzeń za 1993 r. a wypłacone w 1994 r. lub świadczenia niepodlegające składkowaniu oraz pomijając składniki wynagrodzeń za 1994 r. wypłaconych w 1995 r.

Sumując należało stwierdzić, że skoro wymienione powyżej dokumenty nie mogły stanowić podstawy ustalenia wysokości wynagrodzenia w okresie od 1 stycznia 1994 r. do 31 grudnia 1994 r., zaś wnioskodawca nie przedstawił na te okoliczność żadnych innych dowodów, to zgodnie z treścią art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej za sporny okres należało przyjąć wynagrodzenie minimalne.

Analizując treść opinii biegłej z zakresu ubezpieczeń społecznych Sąd ustalił ponadto, że organ rentowy prawidłowo ustalił wysokość wynagrodzenia, jakie wnioskodawca osiągnął w roku 1987 r. Jak wynika z treści opinii z dnia 28 września 2013 r. na kwotę wynagrodzenia uzyskanego przez wnioskodawcę w okresie od 1 marca 1987 r. do 31 grudnia 1987 r. przypadającym w czasie zatrudnienia w Spółdzielni (...) w G. składało się wynagrodzenie zasadnicze w wysokości wskazanej w zaświadczeniu Rp-7 z dnia 8 stycznia 2010 r., natomiast kwotę wynagrodzenia uzyskanego przez wnioskodawcę w okresie od 1 stycznia 1987 r. do 28 lutego 1987 r. przypadającym w czasie zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w G. składało się wynagrodzenie zasadnicze oraz premia w wysokości wynikającej z treści zaświadczenia Rp-7 z dnia 18 listopada 2011 r. Jakkolwiek z treści tego dokumentu wynikało, iż w 1987 r. na rzecz wnioskodawcy wypłacono dodatkowo nagrodę w wysokości 21.204,00 zł, to jednak w uzasadnieniu prawomocnego wyroku z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie VU 601/10 Sąd Okręgowy w Legnicy wskazał, iż powyższe świadczenie nie podlegało uwzględnieniu przy ustalaniu wysokości emerytury, bowiem materiał dowodowy zebrany w tej sprawie nie pozwalał na ustalenie, czy od wskazanej kwoty odprowadzono składkę na ubezpieczenie społeczne.

Przechodząc do kwestii wyrównania należnego wnioskodawcy należy wskazać, iż zgodnie z art. 133 ust. 1 ustawy emerytalnej, w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

- 1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu,
- 2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

Z powyższego wynika, iż świadczenie emerytalne mogłoby być przeliczone za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego. Pojęcie "błędu" w prawie ubezpieczeń społecznych jest swoiste i szerokie, tzn. oznacza każdą obiektywną wadliwość decyzji, niezależnie od tego, czy jest ona skutkiem zaniedbania, pomyłki, celowego działania samego organu rentowego, czy też niewłaściwych działań pracodawców albo wadliwej techniki legislacyjnej, czyli skutkiem niejednoznaczności norm prawnych.

W ocenie Sądu przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe nie wykazało, aby przyznanie wnioskodawcy emerytury w wysokości niższej niż ustalona decyzją z dnia 17 grudnia 2011 r. było następstwem błędu organu rentowego, a zatem wnioskodawcy przysługiwało wyrównanie emerytury za okres od dnia 1 listopada do 31 grudnia 2011 r.

Uwagę zwraca, iż przeliczenie emerytury w decyzji z dnia 17 grudnia 2011 r. nastąpiło w następstwie postanowienia wydanego przez Sąd Okręgowy w Legnicy na rozprawie w dniu 6 grudnia 2011 r. w sprawie VU 601/10, na mocy którego organowi rentowemu przekazano między innymi zaświadczenie Rp-7 z 18 listopada 2011 r. sporządzone przez Spółdzielnię (...), w którym skorygowano wcześniejsze zaświadczenia stwierdzające wysokość wynagrodzenia za lata 1979-1983 i 1984-1987 celem weryfikacji decyzji stanowiącej przedmiot rozpoznania w tej sprawie, bądź zlecenie kontroli u płatnika. W świetle powyższego należy zauważyć, iż podstawę wydania decyzji z dnia 17 grudnia 2011 r. stanowił dowód, który nie istniał w chwili wydania wcześniejszej decyzji o przeliczeniu emerytury, tj. decyzji z dnia 21 lipca 2010 r., a którą wydano między innymi w oparciu o aktualne wówczas zaświadczenie Rp-7 z 21 maja 2010 r.

W ocenie Sądu przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe nie wykazało również, aby przyznanie wnioskodawcy emerytury w wysokości niższej niż ustalona decyzją z dnia 15 marca 2013 r. było następstwem błędu organu rentowego.

Uwagę zwraca, iż decyzja z dnia 15 marca 2013 r. została wydana w wykonaniu wyroku z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt VU 601/10, w której Sąd Okręgowy w Legnicy do podstawy wymiaru emerytury przyjął nieuwzględnione dotychczas przez organ rentowy składniki wynagrodzenia enumeratywnie wymienione w sentencji orzeczenia. Co istotne, okoliczności, które zdecydowały o uwzględnieniu oraz pominięciu poszczególnych składników przy ustalaniu wysokości świadczenia, zostały wyjaśnione na etapie postępowania sądowego, w wyniku analizy opinii zasadniczej oraz opinii uzupełniającej biegłego z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych wnioskodawcy.

Sumując, wnioskodawcy przysługiwało wyrównanie emerytury za okres od dnia 1 grudnia 2011 r. do 31 marca 2013 r.

W tym miejscu należy wskazać, iż wysokość wyrównania ustalona za okres od 1 grudnia 2011 r. do 31 marca 2013 r. przez biegłą z zakresu ubezpieczeń społecznych różniła się od wyrównania ustalonego za ten okres przez organ rentowy o kwotę 1,04 zł. Istotne jest jednak, że z treści opinii z dnia 28 września 2013 r. wynikało, iż zaistniała różnica może być następstwem algorytmu zastosowanego przy zaokrągłaniu wysokości świadczeń. Powyższe znalazło odzwierciedlenie w piśmie organu rentowego z dnia 17 października 2013 r., w którym Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyjaśnił, iż zasady zaokrąglenia wartości wyrażonych w groszach dokonywane jest automatycznie w aplikacjach wykorzystywanych do wyliczania przysługujących świadczeń, na zasadach równych dla wszystkich ubezpieczonych. Z uwagi na powyższe brak podstaw do przyznania na rzecz wnioskodawcy kwoty 1,04 zł stanowiącej różnicę pomiędzy wysokością wyrównania ustaloną przez biegłą oraz wysokością wyrównania ustalonego przez organ rentowy.

W ocenie Sądu sporządzona w sprawie opinia biegłej z zakresu ubezpieczeń społecznych jest jasna i zupełna a wnioski końcowe są spójne, logiczne i przekonująco uzasadnione. Trafność wniosków zawartych w opinii potwierdza treść decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 15 marca 2013 r., z której wynika, iż na dzień jej wydania najkorzystniejszy dla ubezpieczonego do obliczenia podstawy wymiaru emerytury był wskaźnik wysokości wymiaru w wysokości 136,74 %, wyliczony z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez wnioskodawcę w piśmie z dnia 24 października 2013 r. należy wskazać, iż w treści opinii z dnia 28 września 2013 r. biegła szczegółowo wyjaśniła, z jakich przyczyn przywołane przez wnioskodawcę w treści tego pisma dokumenty nie mogły stanowić podstawy ustalenia wynagrodzenia za okres od 1 stycznia 1994 r. do 31 grudnia 1994 r. Co istotne, niekorzystna dla ubezpieczonego ocena powoływanych dowodów nie stanowi natomiast podważenia wniosków sporządzonej w sprawie opinii.

Odnosząc się do podniesionego przez wnioskodawcę zarzutu nierozpoznania przez organ rentowy wniosku z dnia 20 stycznia 2011 r., do którego ubezpieczony załączył zaświadczenie Rp-7 z dnia 12 stycznia 2011 r. sporządzone przez Spółdzielnię (...) należy wskazać, iż do załatwienia przedmiotowego wniosku niezbędne były akta emerytalne wnioskodawcy, które w związku z toczącym się postępowaniem w sprawie VU 601/10 znajdowały się w sądzie. Jakkolwiek, pismem z dnia 3 lutego 2011 r. organ rentowy zwrócił się z prośbą o wypożyczenie akt, wskazując

na konieczność załatwienia przedmiotowego wniosku, jednakże w odpowiedzi sąd poinformował, iż akta nie mogą być wypożyczone, ponieważ znajdują się u biegłego z zakresu ubezpieczeń społecznych celem sporządzenia opinii. Ostatecznie akta niezbędne do rozpoznania wniosku L. W. wpłynęły do organu rentowego w dniu 2 grudnia 2012 r. Co istotne, wraz z aktami do organu rentowego wpłynęło również pismo Spółdzielni (...) z dnia 28 listopada 2011 r., w którym poinformowano, że po weryfikacji dokumentów źródłowych wnioskodawcy stwierdzono błędnie zapisane wynagrodzenia w drukach Rp-7, co skutkowało między innymi anulowaniem zaświadczenia z dnia 12 stycznia 2011 r. Z uwagi na powyższe organ rentowy prawidłowo przeliczył emeryturę należną wnioskodawcy w oparciu o zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 28 listopada 2011 r., nie zaś o zaświadczenie, które wnioskodawca załączył do wniosku z dnia 20 stycznia 2011 r.

W ocenie Sądu, wydając decyzję z dnia 17 grudnia 2012 r. organ rentowy nie dopuścił się naruszenia art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, który stanowi, że jeżeli Zakład, w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Istotnym dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy jest zatem ustalenie, czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekroczył termin do ustalenia prawa do wyrównania emerytury. Termin ten w niniejszej sprawie wynosił 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (art. 118 ust. 1a ustawy emerytalnej).

Analizując materiał dowodowy sprawy, Sąd poczynił ustalenia celem wyjaśnienia czy organ rentowy przed wydaniem w dniu 17 grudnia 2011 r. decyzji wypełnił, w toku prowadzonego postępowania administracyjnego, wszystkie obowiązki nałożone na niego przez kodeks postępowania administracyjnego.

W tej sytuacji przypomnienia wymaga, że zgodnie z art. 66 ust. 4 ustawy systemowej w zakresie prowadzonej działalności organowi rentowemu przysługują środki prawne właściwe organom administracji państwowej. W opisanej działalności zakład stosuje przepisy kodeksu postępowania administracyjnego, administracyjnego a w szczególności winien mieć na względzie:

- obowiązek podejmowania niezbędnych kroków do wyjaśnienia stanu faktycznego (art. 7 k.p.a.);
- obowiązek informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego (art. 9 k.p.a.);
- obowiązek zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym i możliwość wypowiedzenia się co do zebranego w sprawie materiału dowodowego (art. 10 k.p.a.).

Zgodnie z art. 75 k.p.a. dowodami w postępowaniu administracyjnym może być wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy i nie jest sprzeczne z prawem (...) a zebrany w sprawie materiał dowodowy organ administracji państwowej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i ocenić” (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 3 lipca 2007 r., sygn. akt III AUa 1995/06).

Z treści akt ubezpieczeniowych, prowadzonych przez organ rentowy wynika, iż przed wydaniem decyzji z dnia 17 grudnia 2011 r. wypełnił on obowiązki wymienione w kodeksie postępowania administracyjnego w art. 7, art. 9 i art. 10. W toku postępowania związanego z rozpoznaniem wniosku o przeliczenie emerytury ubezpieczony miał bowiem możliwość udziału w postępowaniu administracyjnym poprzez składanie dowodów w postaci dokumentów, których analiza stanowiła integralną część postępowania administracyjnego związanego z rozpoznaniem wniosku o przeliczenie emerytury.

W ocenie Sądu, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, wydając zaskarżoną decyzję, nie popełnił błędu, skutkującego odpowiedzialnością za opóźnienie w przeliczeniu emerytury należnej wnioskodawcy.

Jak wskazywano powyżej, przeliczenie emerytury w decyzji z dnia 17 grudnia 2011 r. nastąpiło w oparciu o treść zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 18 listopada 2011 r., a więc w wyniku analizy dowodu, który uprzednio nie był znany organowi rentowemu, bowiem nie istniał. Wskazać należy, iż akta niezbędne do przeliczenia świadczenia należnego wnioskodawcy wraz z zaświadczeniem z dnia 18 listopada 2011 r. wpłynęły do organu rentowego 2 grudnia 2011 r., a zatem wydając decyzję z dnia 17 grudnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie przekroczył terminu do ustalenia prawa do wyrównania emerytury, który wynosił 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

W ocenie Sądu, błędu skutkującego odpowiedzialnością za opóźnienie w przeliczeniu emerytury należnej wnioskodawcy Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie popełnił również wydając decyzję z dnia 15 marca 2013 r.

Z uwagi na fakt, iż decyzja z dnia 15 marca 2013 r. została wydana w wykonaniu wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt VU 601/10, ostatnią okolicznością niezbędną do jej wydania postanowienie Sądu Okręgowego w Legnicy o sprostowaniu wyroku z dnia 13 marca 2012 r., które wpłynęło do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w dniu 12 marca 2013 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie L. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia z dnia 19 kwietnia 2012 r. w sprawie (...) oraz z dnia 15 marca 2013 r. znak (...).